

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 73.200 van 22 april 1998
in de zaak A. 71.778/X-7024.**

In zake : Tony VAN GENECHTEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. BEELEN,
kantoor houdende te 3000 LEUVEN,
Justus Lipsiusstraat 20A

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Tony VAN GENECHTEN op 25 oktober 1996 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 27 augustus 1996 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, waarbij hem de bouwvergunning wordt geweigerd voor "het regulariseren en uitbreiden van een machineloods en een zoogkoeienstal en regularisatie van twee voedersleuf-silo's" gelegen Gervoot 14 te Balen-Olmén op percelen, kadastraal bekend Sectie D, nrs. 628b, 630b en 629g-m;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. CLEMENT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 18 november 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 januari 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. SOCQUET die, loco Advocaat B. BEELEN verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat H. SEBREGHTS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. CLEMENT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat verzoeker op 21 juni 1994 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Balen-Olmén een bouwaanvraag heeft ingediend strekkende tot "het regulariseren en uitbreiden van een machineloods en een zoogkoeienstal en regularisatie van twee voedersleufsilo's" gelegen Gervoot 14 te Balen-Olmén op percelen, kadastraal bekend Sectie D, nrs. 628b, 630b en 629g-m; dat deze aanvraag meer in het bijzonder strekt tot regularisatie van een zonder de vereiste vergunning opgerichte stal van 12 m op 48 m, en uitbreiding van deze stal in de lengte met 12 m en in de breedte met 2 m, tot regularisatie van twee zonder de vereiste vergunning gebouwde sleufsilo's met een lengte

van 54 m en totale breedte van 12,10 m, en tot regularisatie van een loods van 30 m op 8,40 m, en de uitbreiding van deze loods in de lengte met 30,40 m en in de breedte met 4 m; dat de totale te regulariseren bebouwde oppervlakte 1476 m² bedraagt, en de nieuw te bebouwen oppervlakte 760,96 m²; dat het bouwperceel volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 28 juli 1978 vastgesteld gewestplan Herentals-Mol gelegen is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied; dat het niet is gelegen binnen een gebied waarvoor een door de Koning -thans de Vlaamse regering-goedgekeurd bijzonder plan van aanleg bestaat, en evenmin binnen het gebied van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling; dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 15 februari 1995 de bouwvergunning heeft geweigerd; dat verzoeker op 23 maart 1995 tegen dit besluit bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen beroep heeft ingesteld; dat de bestendige deputatie bij besluit van 23 november 1995 dit beroep niet heeft ingewilligd; dat verzoeker op 2 januari 1996 tegen dit besluit beroep heeft ingesteld bij de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening; dat de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening bij het bestreden besluit van 27 augustus 1996 het beroep van verzoeker heeft verworpen;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan

worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de tweede in artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoeker aanvoert dat de milieuvergunning die hij op 28 mei 1996 heeft verkregen ingevolge de weigering van de bouwvergunning "thans principieel geschorst is", dat dit "gelet op het feit dat intussen het Mestdecreet zwaardere voorwaarden gaat opleggen (...) voor het landbouwbedrijf manifeste gevolgen (kan) resulteren", dat "zo (hij) enkel de vernietiging van het Ministerieel Besluit zou afwachten hij, gelet op de lange duurtijd van zulke procedure, naar alle waarschijnlijkheid de gevraagde uitbreiding hoedanook niet meer kan realiseren, doch tevens het risico zeer reëel is dat het volledige bedrijf deze nietigverklaringsprocedure letterlijk niet overleeft", dat hem "aldus de mogelijkheid wordt ontnomen om zijn bedrijf uit te baten, laat staan uit te breiden tot een groter en leefbare landbouwonderneming", dat hij "ook zijn huidig cliënteel (...) dreigt te verliezen, daar deze zich elders gaan bevoorraden", en dat het nadeel ook moeilijk te herstellen is "daar de mogelijkheid bestaat dat het bedrijf, zo de nodige bouwvergunningen niet spoedig worden bekomen, haar deuren ten definitieve titel mag sluiten";

Overwegende dat het niet kunnen exploiteren van zonder vergunning opgerichte bouwwerken een nadeel is dat voortvloeit, niet uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, maar uit het eigengereid en onrechtmatig handelen van verzoeker zelf; dat niet valt in te zien hoe de schorsing van de milieuvergunning voor de nog niet gerealiseerde uit-

breiding van de zoogkoeienstal en de loods in afwachting van een uitspraak over verzoekers beroep tot nietigverklaring hem enig nadeel kan berokkenen; dat een eventuele verstrenging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en de uitvoeringsbesluiten ervan louter hypothetisch is en, behoudens andersluidende wettelijke bepaling, de verkregen milieuvergunning niet vermag aan te tasten; dat, in zoverre het bestreden besluit de regularisatiebouwvergunning weigert voor de reeds opgerichte zoogkoeienstal, sleuf-silo's en loods, de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit niets vermag te wijzigen aan de toestand die reeds bestond vóór het instellen van de vordering; dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat het betrokken bedrijf reeds beschikt over drie vergunde mestkippenstallen met een totale oppervlakte van 4.914 m², drie vergunde loodsen met een totale oppervlakte van 715,75 m², en een vergunde stal van 576 m²; dat verzoeker geen concrete gegevens bijbrengt waaruit kan blijken dat zonder de gevraagde uitbreiding van de reeds opgerichte zoogkoeienstal en loods de exploitatie van zijn landbouwbedrijf ernstig in het gedrang wordt gebracht; dat verzoeker evenmin concrete gegevens bijbrengt waaruit kan blijken dat zijn huidig cliënteel ingevolge de weigering van de gevraagde uitbreiding van de zoogkoeienstal en loods, zich elders zou gaan bevoorraden; dat het nadeel dat voortvloeit uit de tijd die een annulatieprocedure in beslag neemt niet in aanmerking kan worden genomen aangezien, naar de bedoeling van de wetgever, het moeilijk te herstellen ernstig nadeel moet voortvloeien uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en niet uit de tijd die de annulatieprocedure in beslag neemt; dat het nadeel niet ernstig is;

Overwegende dat niet voldaan is aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde

wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig april 1900 achtennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. EYLENBOSCH,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

M. VRINTS.